

Галина Ковальчук

Вернісаж літа

Київ
2016

УДК 821. 141. 2-1
ББК 84. 4УКР 5
К- 56

Ковальчук Г.О.

К- 56 *Вернісаж літа: Поезії* / ред. Василь Кобець. — К.:
Видавництво Ліра-К, 2016.- 220 с.

ISBN 978-617-7320-33-2

Ця поетична збірка — своєрідне ліричне одкровення поетеси, яка щиро прагне до високого і благородного в житті, водночас болюче переживає зради близьких людей, засуджує фальшивість у людських стосунках. Авторка відстоює ідеали справедливості і свободи слова у суспільстві. Її громадянська позиція — активна, діюча, життєва.

УДК 821. 141. 2-1
ББК 84. 4УКР 5

ISBN 978-617-7320-33-2

© Ковальчук Г. О., 2016
© Видавництво Ліра-К, 2016

* * * * *

Я просто жінка. Я — зоря.
Я спалах на небесних грудях.
Вогнем святого віттаря
Живу я в українських людях.

Оце мій рід. Моя земля
У синьо-жовтих кольорах.
Із басом чорного джмеля
В садах сумного скрипаля.

О, чом той сум? Чому мені?
Я знаю, із якого роду
Цей дух свободи пломенів
Завжди в серцях мого народу.

На голубому стику крил
Із жовтим розмахом колосся
Моя то доля із вітрил
На чистих росах.

Краса і сум. І біль і гнів
І розпач, що живе у людях.
Вогонь України спломенів,
Як спалах на небесних грудях.

Любов'ю освячена творчість

Авторка цих віршів народилася в славетній партизанській Шабельній Іллінецького району на Вінниччині. Її творчість овіяна духом Івана Богуна, мудрим словом польського письменника Ярослава Івашкевича, мелодіями Петра Ніщинського.

Як на мій погляд, то вірші Галини Ковальчук з'явилися несподівано, як перші підсніжники навесні. Є щось триумфальне, надійне і радісне у віршах Галини Ковальчук, красивої, стриманої і розважливої мавки з шабелянського лісу, звідки простелилась у широкий світ її стежка.

Та й палітра професійної діяльності – виховання молодшої гармонійної особистості завжди додає відчуття причетності до вічного і прекрасного, бо зрощує поетка в молодих людях любов до рідної мови, культури, духовності.

Людські радощі і болі сприймає гостро та співчутливо. Висловлює життєву та громадянську позицію через особисту долю, через життєві колізії своїх сучасників. Сміливо відкриває таємниці поетичної творчості, прагне і знаходить отой єдиний і неповторний художній образ, який правдиво і оригінально відтворює ситуацію, цілісну картину чи складну життєву подію.

Закохана в життя, любить людей. В серці несе своєрідне сяйво жарптиці, як радісне відчуття того, що живе на світі для творчості, для утвердження добра.

Мені віриться, що поетичний голос Галини Ковальчук стане магічним словом для людей, які знають і люблять її творчість.

Наразі Галина Олександрівна в складі редакційної колегії активно працює над впорядкуванням «Літературної хрестоматії Іллінецького краю», куди ввійдуть кращі твори письменників-земляків.

Отож, сердечно зичимо поетесі освоєння гострих болючих проблем, нових творчих відкриттів та натхнення!

*Василь Кобець, письменник, голова Конгресу
української інтелігенції Вінниччини,
лауреат Міжнародної премії імені Василя Стуса.*

* * * * *

Я пишу повість про моє село,
У поетичну одягаю ноту,
Як у пшениці сонце спать лягло,
Зіткавши теплу ковдру з позолоти.

Сховалась перепілка у житах,
І жайвороно розпростерши крила,
Понад селом летять мої літа:
По небу синім голубі вітрила.

Пейзаж маляю: спить прадавній ліс,
Під Дашів підібгавши ніс кирпатий.
Маляю стежку, що іде навскіс
Через поля аж до моєї хати.

Виводить думка пензлем тополі,
що готикою піднялись над полем.
А ще маляю мами мозолі,
Її нележку і болючу долю.

На все отут не вистачило б фарб.
Не все у слові помістить вдається.
Моє село – то мій найбільший скарб,
Бо доля тут і плаче і сміється.

До мого краю

На перехресті стоптаних доріг
Я йду до тебе знічена і бита,
Бо долю ти мою завжди беріг,
Цілющою росою щедро вмитий.

Я йду до тебе, знаю, не одна:
Мене квітчають трав розлогі коси,
Милується ріка твоя без дна
В високім небі, голубім і босім.

Топчу стежину, сходжену людьми,
Життєвими слідами тут картаюсь...
Мій краю, ти для мене став крильми,
Тому до тебе знову повертаюсь.

Їду до тебе завше й назавжди,
До джерела, що зцілює й лікує.
Мій краю, мене трішки підожди,
Це я до тебе, втомлена, прошкую...

Слово

До слова треба просто дорости,
Ним вистраждати, вимучитись бодем,
Моє ти слово, ти мені світи,
Не розчаруй, не зрадь мене ніколи.

З ним треба бути ніжним і святим, —
Плекати його старанно й невпинно.
І знемагати спалахом отим,
Що часом загірчить в тобі полином.

Коли у груди блискавкою б'є
Й громами розлягається над садом,
Коли відчуєш — слово те твоє
Священна ціль і сокровений задум.

У ньому розтривожено живу
І ношу спрагу вічну і неспокій, —
Від світу в слові захисток знайду
І віру непідкупну, і глибоку.

Хай розриває душу на шматки,
Те слово в серці, горде, наче прапор.
На нім тримають совість і віки,
Воно для мене — біль, тривога й правда.

Тому й пишу. Перо беру до рук.
В думках страждаю якимсь небуденно
І серед цих терпких, болючих мук
У слові захищаюся від скверни.

Від слова не відвернешся ніколи,
Бо звідусіль тебе перемага.
Воно отак щодень веде по колу
На задрість найлютішим ворогам.

Бо зрадить друг і зрадить наречена,
Що часом із весілля утече.
На перший погляд слово ж те нікчемне
Міцне підставить і круте плече.

Озветься віщим гомоном по людях,
Непереможним духом у віках
І пульсом стугонітиме у грудях,
Строфою болю в золотих рядках.

До Вас

Отак довірливо і гречно
Я завше говоритиму до Вас.
Це буде, знаю безперечно,
Любові пам'ятний аванс.

Оздоблю світ, в якому сяє промінь,
А часом заболить в душі, бува.
Мої Ви люди, лагідні і скромні,
Для Вас моя поезія нова.

Ї буде слово чистою рікою:
Так хочеться якоїсь доброти!
Ї етики високої такої,
Що держить на плечах світи.

Зміст

Я просто жінка. Я – зоря	3
Любов'ю освячена творчість	5
Я пишу повість про моє село	6
До мого краю	7
Слово	8
До Вас	10
Засоромилось сонце вечір'ям доби	11
Розпрягаю думки, доволі!	12
Спрага слова	13
Осіньне бароко	14
Стигле літо	15
Спілий спас	16
Без любові слова не буває	17
Знади літа	18
Етика віків	19
А ти постій отут на роздоріжжі	20
Останній акт	21
Раритетне	22
Розчарувалась. Знітилась душа	23
Карколомне	24
Мій друг помер?	25
Вже тільки так. Інакше більш не буде	26
Затерп мій дух від злого лицемірства	27
Неспокій осені	28
Прощай, пора веселого танку!	29
Я ніколи не мала рації	29
Наколисує ніч мотив	30
Вікувала зозуля в діброві	31
Світ, як маска, розколовся навпіл	32
А Він воскрес	33
Самсонова наука	34
І досі я не знаю – де це я?	35
Вулиця Іжевського	36

Назустріч сину розпростерши руки	37
Отак зненацька засміявся день	39
У поетів завше навпаки	40
Присвята	41
Містичний етюд	42
У світу байдужі зіниці	43
Ностальгія	44
Зникає ера доброї ходи	44
Звичайна собі мить. Звичайна	45
Ви бачили лицемірів	45
Білі хмари акацій	46
Ноктюрн юності	47
Політ слова	48
Я чую, натовп. Чую голоси	49
Скородить дзьобом грак ріллю	50
Поріддя Каїна	51
Душа наруги не терпіла зовсім	52
Як страшно бути добрим у наш вік!	53
Осінь одягнулась в сірий плащ	54
Абстракція	55
Бенкет	56
Не буди мене вранці. Не буди	57
Граційно грає коромисло	58
А геній хто? В епоху колоброд	59
Стигло пахне виноград	59
Шабельна рідна, мамо Ковалихо	60
Про старее	62
Андріївський узвіз	63
Майдан — Волноваха — Дебальцеве	64
Інтермецо війни	65
Приходить час знов жити і любити	66
Оця війна така усім страшна	67
Імпресія	68
Патріотам України	69

Присмак меду

Сади юності	72
Шабелянська ідилія	73
Місячна казка	74
У світі дивовижного багато	75
Кирпате сонце лоскотало схід	76
Етюд з шовковицею	77
Місячна рапсодія	78
Вічні запитання	79
Соняхи.....	80
У моїм селі світає... ..	81
Розмова з літом	82
Сюжет земної простоти.....	83
Вітраж	84
Смарагдове літо котилося сходом	85
Простота	85
Згадалося прадавнє і давке	86
Душа відкрита всім земним вітрам	87
Я викопав у садку криницю	88
Чого ти, сон? Чого ти знов шукав?.....	89
На зеленому порозі мудра Осінь	90
Так було шкода того дня	91
Сонячна ягода	92
Красуня.....	93
Душа шукає пристані в морях	94
Я ніколи не звикну до підлості	95
Сіла доля на білому припічку	96
Шабелянська рима.....	97
Гобелени тітки Лени	98
Насипало літо	99
Сусідка Валя.....	100

Зоряна левада

Лорелай.....	102
Зоряна левада	103

Пектораль.....	104
Просто будь.....	105
За сімома замками	106
Синиця.....	107
Душа моя, як сизий ломикамінь.....	108
Тремтить душа від дотику таїн	109
Паморозь	110
Якось треба про тебе забути	111
Вогонь троянд палає жаром уст	112
А по веселці сходила на землю	113
О, як це важко: думати про тебе.....	114
Заважала дихати весна.....	116
Стиглими вишнями пахне в саду.....	117
Щоб ти повірив	118
Упав смичок. Розірвана струна	120
Гіацинтове сонце.....	121
Коли мене запитують.....	122
Не сподівалась на любов таку.....	123
Ліричне.....	124
Малиновий чай	125
Під Новий рік, коли приляже сніг	126
Було замало того дня, авжеж	127
А було життя, як озеро.....	128
Довіряй, довіряй	129
Люблю. Й не знаю, як інакше.....	130
Відцвів вже квітень білим оком айв	132
Хворіє серце після зустрічі з тобою	133
Я забуваю часто про реальність	134
У мовчанні страшно говорити.....	136
Утихомир в мені цей дикий сум і щем.....	137
Залопотіло білими крильми	138
Душа наплакалась. Ну, досить.....	139
Зарікалась тисячу разів.....	140
Уже не сила за просто любити	141
Ти впевнений, упертий чоловік	142
Мозаїка.....	143
Посередині літа холодно	144

Тремтить душа	145
Марні слова... Ошукана недоля.....	146
Міради зірок, як думок на чолі.....	147
Ноктюрн любові	148
...А хочеш, розкажу про літо.....	149
Як вродять яблука у нашому саду	150
Побудь іще зі мною	151
Малюнок степу	152
У дві руки	153
У цьому вітрі тисяча думок.....	154
Дякую тобі за тихий вечір	155
Відчайдушну, ти мене рятуй	156
У любові все здається кращим.....	157
Прийде весна у білому вбранні	158
Торкнутися б плечем свого смутку	159
Під солом'яним капелюхом.....	160
Живу тобою, – ти сказав мені.....	161
Хіба не помітив?.....	162
Скажу тобі – це досить не сучасно	163
Любов моя, моя свята хурделице.....	164
Не треба мені знати де ти є	165
Не питай.....	166
Не треба. Не кажи нічого	167
Тебе зустріла на стику епох	168
Скільки слів. А не все сказала	169
Буде зима напевне. Стогне вітер.....	170
Жіноче сподівання.....	171
Та ти не думай, я зовсім не та	172
Люблю тебе такого, як ти є	173
Реліз.....	174
Крутилось модне і нове кіно	175
На серці гірко. Просто вже давно	176
Осіння мелодія	177
Білим лебедем пливе моє кохання.....	178
Дозріли яблука. Дозріли.....	179
Без тебе серце, як порожня хата.....	180
Сколихнулась від твого голосу	181

О, цей день такий мені солодкий.....	182
Не знала.....	183
Осінній етюд.....	184
Несподівано	185
Казка на двох.....	186
Роззуте літо хлюпотить дощем	187
Порвала річка береги	188
Гірчить мені оця твоя любов.....	189
Розхристаним вітром до тебе лечу	190
Прийду до тебе тихо, наче злодій.....	191
Залишитись хочу у тобі	192
Прем'єра	194
Дозволь своїй душі	195
У любові два дзвінких крила	196

Сад нового Провансу

В тобі заховані усі мої жалі.....	198
До Тебе йду.....	199
Душа не пише більше ані слова	200
Скотилось сонце до полудня віку	201
Душа шукає пристані в морях	202
Аби мені ти крила дав, то може	203
У кожного своя Гефсиманія	204
В пустелі сизих острівків.....	205
Сад нового Провансу	206
Лілея.....	207
В передчутті великої грози	208
Любов твоя цей світ перемогла.....	209
Обсипався лілеї білий цвіт	210
Освячений тобою не впаде	211
У мого Бога безліч є імен	211
У стрімкому потоці літ	212

Галина Ковальчук

Вернісаж літа

Підписано до друку 21.03.2016. Формат 70×100 1/16.
Папір офсетний. Друк офсетний. Гарнітура Fowviel.
Умовн. друк. аркушів 18,03. Обл.-вид. аркушів. 2,59.

«Видавництво Ліра-К»
Свідоцтво № 3981, серія ДК.
03067, м. Київ, вул. Прилужна 14, оф. 42
тел./факс (044) 247-93-37; 450-91-96
Сайт: lira-k.com.ua, редакція: zv_lira@ukr.net